

HELP! MIJN MAN IS EEN BULLEBAK!

Een komedie in twee bedrijven

door

MAGGY CUPPENS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HELP! MIJN MAN IS EEN BULLEBAK!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MAGGY CUPPENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/004
ISBN 9789038516240

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 5 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3 dames - 2 heren)

KAREL VERBIST:

MARIA VERBIST, zijn vrouw:

SUZY VERBIST, hun dochter:

FONS BAL:

ANGELE BAL:

DECOR

De woonkamer van de familie Verbist. Tegen de achterwand een kast. Rechts, een tafel met vier stoelen. Links, salon met tweezit en eenzit. Links voor een televisietoestel. Achteraan links uitgang naar keuken. Achteraan rechts, uitgang naar hall en buiten. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Karel zit gespannen in de zetel en kijkt tv waar voetbal op uitgezonden wordt. Geeft af en toe geagiteerd lucht aan zijn emoties. Op de achtergrond, net hoorbaar, de stem van een commentator. Maria zit aan tafel. Ze breit, ze doet alsof ze de uitroepen van Karel niet hoort. Suzy komt uit de keuken.)

SUZY: Nog zo'n 10 minuutjes ma, en die cake is klaar. *(ze zet zich bij Maria aan tafel)*

KAREL: *(roept)* Onnozelaar, wat doet ge nu!! Arbiter van mijn kloten!

SUZY: Zeg pa, alstublieft! *(tot Maria)* 't Is met appelen en rozijnen..

MARIA: Mmm, dat zal wel weer lekkere zijn.

KAREL: Maar ziet ge dat dan niet!? – Onnozel ventje!

SUZY: Pfff...allee pa, 't is begot precies of ge staat mee op dat veld! Subiet krijgt ge een attaque! Ma, zeg nu eens iets.

MARIA: Och kind, ik hoor dat niet meer ... Vroeger, vóór die corona ging hij tenminste nog iedere zondag naar den Bosuil. Dan kon ik nog efkes ademen en een wandelingske in 't park doen, om wat tot rust te komen. En eten moest ik de zondagavond ook al niet maken .. hij was toch te zat als hij thuis kwam, nog juist goed voor in zijn bed te kruipen. Allee, ons bed.... maar daar werden al lang geen goals niet meer in gemaakt zenne!

SUZY: Make!

MARIA: Ja, sorry kinneke, maar 't is de waarheid. De mensen hier mogen dat weten.

SUZY: Al goed dat ze de rest niet weten....

KAREL: Penalty! Als dat gene penalty is! Gij vuile truitjestrekker! Arbiter, haal die prut uit uw ogen!

MARIA: De rest....wilt gij zeggen...euh....?

SUZY: Ja, dat ja....dat wil ik zeggen.

MARIA: Wilt ge nu geloven dat ik veel goesting heb om dat eens kwijt te willen aan die mensen?

SUZY: Ma, dat meent ge niet! 't Is niet omdat ik u daarin begrepen heb, dat die mensen dat gaan doen hè! Die kennen u toch niet?!

MARIA: Awel, dan leren ze mij kennen. Ik ben er zeker van dat er een hoop dat gaan verstaan. *(zet zich klaar om tegen het publiek te praten)*

SUZY: *(een beetje gegeneerd)* Amai, 't is tijd om naar die cake te gaan kijken, denk ik. *(kijkt bedenkelijk naar publiek en gaat af keuken)*

MARIA: *(naar publiek)* Luister, ik moet eerst iets voorafgaand vertellen, anders gaat dat raar overkomen, wat da 'k eigenlijk wil vertellen. De Karel, ge ziet 'm daar zitten hè, die is sinds een jaar of zes niet meer te genieten. Die wilt bijna gene mens meer zien en alles wat wij nog krijgen is een hap en een snauw.

KAREL: “Tussen de palen hé slimmeke! IN de goal hé! Hoe is dat nu mogelijk, hoe is dat nu mogelijk!”

MARIA: Voilà, hoort ge het? Da's 't enige waar hij nog goed in is.... Zitten roepen tegen de tv, als 't voetbal is, want de rest interesseert 'm ook niet. Nu, om kort te gaan...voor de corona ging 'm dus ook iedere zondag naar den Antwerp of op verplaatsing, waar die ook speelden. Nu denk ik dat veel vrouwen dat niet zo plezant zouden vinden, maar ikke wel! Dat was gewoon zalig! Een paar uren rust en tijd voor m'n eigen. Als 't goed weer was ging ik meestal hierachter naar 't park, op een bank genieten van 't zonneke en kijken naar alles wat voorbij kwam... Ja, hoelang heeft dat geduurd? Een paar maanden en 't schoon verhaal was uit. Meneer had aan den ingang van 't stadion zo ne veiligheidsman op zijn gezicht geslagen omdat er iets 'm niet aanstond. Hij kreeg voorgoed verbod om het stadion nog te betreden. Kunt ge 't geloven? Dus iedere zondag terug thuis! Door die corona was 't natuurlijk sowieso gedaan, maar zelfs na corona blijft het voor hem gedaan hè. Dus....nog meer frustratie!

(ondertussen komt Suzy terug binnen met cake. Ze presenteert Karel een stukje)

SUZY: Hier pa, een stukske cake?

(Karel neemt zonder kijken een stuk van het schoteltje – Suzy praat in zijn plaats)

Bedankt Suzieke, da's heel vriendelijk Suzieke.... Da's nikske pake, graag gedaan! *(gaat dan bij Maria zitten, zet cake op tafel)* Allee, weten de mensen het?

MARIA: Nee kinneke, ik ben zo ver nog niet, dat gaat nu komen zie.

SUZY: Hoe? Wat hebt gij dan.....*(zucht)* nee, laat maar...

MARIA: *(tot publiek)* Om nu terug te gaan naar die middagen in 't park.... Zo heb ik de Fons leren kennen... Een lieve vent zenne! En ja, zo zijn wij aan de klap geraakt hé. En wilt ge eens wat weten? Die maakte zijn vrouw wijs dat 'm naar de voetbal was .. jaja, die was getrouwd maar iedere zondag kon hij zo ontsnappen, op zoek naar euh... hetgeen dat hij thuis moest missen zeker ...! En ja,... van 't een kwam 't ander hé!....

KAREL: “Goal! Goal!!! Eindelijk! Dat werd tijd hé!”

MARIA: Nu pas op, wel een beetje een sloef zenne, ... thuis had 'm niet veel te zeggen, en als ik hem mocht geloven dan werd er in bed vooral geslapen, als ge verstaat wat ik wil zeggen ... zijne klap stond me wel aan, en wel ne convenabele vent, ja voor zijn leeftijd dan toch. Iedere zondag spraken we terug af, op dezelfde bank.

KAREL: “Goed geprobeerd jonge! Goed geprobeerd!”

SUZY: *(een beetje spottend lachend)* Ooh, hoe romantisch!

MARIA: Ja, dat waren schoon momenten... Wij voelden ons eigen zo goed bij mekaar, wij begrepen mekaar met een paar woorden. Dan zaten we dicht bijeen en we babbelden over van alles en nog wat... voor efkes was die druk weg, was die schrik voor "wat gaat 'm nu weer zeggen", weg. Hij was zo lief! En ja, van 't één kwam 't ander hé. Na een paar keren pakte hij mij vast en trok mij tegen hem aan, zacht en warm ... en hij gaf mij een kuske! En ik liet 'm doen ... en ja, ge ziet het aankomen zeker hé ... zo zijn we in het bed beland. Niet hier thuis hé, dat wou ik niet, nee, we hebben toen afgesproken in een hotelleke . . . maar

dat hebben we maar ene keer gedaan. Hoe goed dat het ook was, hoe zalig dat we ook voor ene keer eens alles konden loslaten ... we wisten dat het verkeerd was. Dat is daarna nooit meer gebeurd, het bleef daarna bij goeie, warme babbels ...

KAREL: Godverdomme! Gotverdomme! Vijf - één , 't is om zeep!, 't is om zeep! Arbitr van mijn kloten! dat was offside! Ziet ge dat dan niet! Onnozelaar!

SUZY: Maar goed, dat is nu weeral verleden tijd, hè make.

MARIA: Ja, en waarom? Omdat uw vader z'n handen niet heeft kunnen thuis houden op den Antwerp. Voor die vent hebben ze nog geen vaccin uitgevonden, zenne! Ik was daar zo aan gewoon geraakt hè. Iedere zondagavond keek ik al uit naar de volgende week. Ik ging verlangen naar dat wekelijks rustpunt. Dat maakte het leven met mijne eigen bullebak ineens veel dragelijker. En nu viel dat ineens allemaal weg ... Ik heb daar van afgezien zenne.. jaja, zij maar zeker ... En ge kunt dat aan niemand vertellen! Wat gaan de mensen dan zeggen, van zo'n geheimdoenerij, want dat was het toch eigenlijk hé *(dan legt ze haar hand op Suzy's knie)* Alleen mijn dochter hier sè, die wist ervan. Dat meisje had ook al lang door dat ik geen leven niet meer had.

SUZY: Ja, alhoewel ik efkes moest slikken toen ik het hoorde, maar uiteindelijk kunt ge niet anders doen dan dat verstaan. Maar ik ben toch ook blij dat dat achter de rug is, zenne ma. *(kijkt naar Karel)* Het is en 't blijft mijn vader hè. We hebben het alle drie al kwaad genoeg gehad, zeker...?

MARIA: Ja, da's waar. Maar nu ga ik iets vertellen dat gij ook nog niet weet, Sus.

SUZY: 't is niet waar! Wat gaat het nu weer zijn?

MARIA: Ik heb die Fons, na maanden, terug gezien!

SUZY: Wat?!

MARIA: Ja, verleden week, in den Aldi!

SUZY: Ooh nee! Ge zijt er toch wel voorbij gelopen, hoop ik?

KAREL: Eindelijk! goed gedaan jonge, goed gedaan! Da's vijf- twee, komaan hé! Niet stilvallen! Naar voor spelen, aanvallen!! En laat die bal aan uw voeten plakken!!

MARIA: Nee, luister. Hij was 'comishes' aan 't doen met zijn vrouw. Ja, echt waar! Mijn hart klopte in mijn keel toen ik hem zag! Hij stond geleund op zijn kar, te zien hoe dat een vrouw dinget uit de rekken daar in aan het laden was. Ik wist het direct.... dat was zijn vrouw! Alleen al de manier waarop dat ze een doos soep uit het rek pakte, dat met een strenge blik bekeek en in de kar gooide, zei mij genoeg. Ik hoorde haar denken: " Fons, goesting of niet, dees soep gaat gij eten!" En hem hoorde ik denken: "Oh nee, toch weer niet dié soep! Maar 't is toch geen avance dat ik iets zeg". Ik wist echt niet wat gedaan. Ik stond daar met een kop als een tomaat, en ik dacht: "Moet ik daar nu naar toe gaan of mijn eigen weg steken onder de sla en de selder?"... En toen draaide hij zijne kop, en .. hij zag mij staan. Ik zag hem verstenen, hij wist ook niet wat gedaan. En zie, nu weet ik niet of dat dat mijn moedergevoel was dat boven kwam of iets in mijne onderbuik die me een duw gaf, maar ik stapte erop af. Waar dat ik het ineens vandaan haalde weet ik ook niet, maar ik zei tegen hem: "Hier zie! Wie dat we daar hebben! Zijt gij nu niet die Fons waar dat ik in de avondschool nog naast gezeten heb?"

SUZY: Hein? Avondschool?!

MARIA: Ge hadt zijne blik moeten zien! Voor dat hij de kans kreeg om op zijne positieve te komen, zei zijn vrouw : “ Fons, kent gij die madame?” En hij : “Euh, jaja, natuurlijk, natuurlijk. ‘ t Is euh .. lang geleden hé, ..dag euh.. Maria is ‘t hé! Jaja, wel, wel! Hoe is ‘t met u?”

KAREL: “Maar ja, gaat er bij liggen!! Komediant dat ge zijt! ... En dan krijgt dien andere nog een geel kaart zenne! Arbiter van mijn kloten! Hij had ‘m niet aangeraakt! Allee mannekes, niet stilstaan! Naar voor, naar voor!”

MARIA: Tja, dan was de situatie toch al een beetje gered he, en ikke terug: “Ah, goed hé, we mogen niet klagen, en dan naar haar... dat is madam Fons zeker?” “Ja, ja”, zei ‘m, “Dat is Angèle, mijn vrouw “. En ikke terug: “Dag Angèle, ik ben Maria, maar zeg maar Mieke. Tja, da’s weeral lang geleden hé, die avondschool, maar de Fons is nog geen haar veranderd zenne!”

KAREL: “Naar voor zeg ik! Wat blijft ge daar vanachter nu staan doen! Goh, mannekes, mannekes toch!”

MARIA: En toen zij: “Daar hebt gij nooit iets van gezegd, Fons!!” Ik dacht bij mijn eigen: “Oei”, dacht ik, “Maria, ge moet hier een situatie redden!” – “Da’s ook allemaal zo lang geleden hé Angèle! Zeg Fons, gij waart toen nog niet getrouwd hé! En ge hebt dikwijls gebrost in de les zenne, omdat ge naar uw Angèle moest, ge had er de mond van vol! Weet ge ‘t nog ?” –“Ja, ja, euh, jaja!” zei ‘m. Ik dacht nog: “Jongen, voost nu eens wat mee! In bed zijt ge een held, maar nu is ‘t precies wat minder!...“ En toen viel het efkes stil. Zij wist precies niet wat zeggen en hij niet welke kop hij moest trekken.

KAREL: Goed bezig! Goed bezig! En nu ne pas naar ‘t midden! Maar allee, ziet ge dat dan niet! De Leo staat vrij! Geef die bal af!

MARIA: “Avondschool?! Dat heb ik nooit geweten.” zei ze ineens “Wat voor avondschool was dat dan?” Die Fons zijn gezicht, dat had ge moeten zien! Die blik naar mij, die riep: “Hullep! Wat moet ik zeggen?!” Ik kreeg er gelijk compassie mee, met mijne maat. Maar goed, dat was een situatie die ik moest redden, hé! “Boekhouden!” riep ik ineens.

SUZY: Wat? Boekhouden? Allee ma! ...

MARIA: Ja zwijgt... en zij: "Wat? Boekhouden? Mijne Fons en boekhouden?" -en ikke weer: "jamaar, hij heeft nooit dat diploma gehaald zenne. Oh nee, hij broste altijd, hi hi.... Ikke trouwens ook niet, ik heb dat ook niet gehaald.“ "Oh zo", zei ze "Gij hebt dan ook gebrost of wat?" "Nee nee", zei ik "Hij broste en ik was te lomp" En weet ge wat dat die Angèle toen zei tegen 'm? Jamaar, dat gelooft ge niet: “Wat er ook van aan is, ge hadt beter uwe diplome van boekhouder gehaald, dan hadden we nu ons comishes in de Delhaize kunnen doen!” Jamaar allee, dat zegt ge nu toch niet hé, toch niet waar dat ander mensen bij staan. Ik zag de Fons ineenkrimpen, en ik wist toch ook efkes niet wat zeggen ... Zij wel zenne! “Kom Fons, zei ze, we gaan eens voort! Dag madam”!

SUZY: Allee, en dan waren ze weg?

MARIA: Nee wacht.... Ik dacht: “Nee zenne, zo niet hé, als ik nu niet mijn kans pak lukt het nooit niet meer”, en dus zei ik maar: “ Zeg maar, Fons en Angèle, mag ik jullie misschien eens uitnodigen om bij ons een koffieke te komen drinken? Dan kunt ge eens kennis maken met mijne Karel. En Fons, gij zijt toch ook een voetbal liefhebber hé, allee, als ik me goed herinner.. dan kunt ge daar met mijne Karel wat over sjauwelen. Hij gaat dat plezant vinden, zeker weten. Tja, en toen kreeg hij een kop gelijk een vuurtoren, hij wist helemaal niet meer wat zeggen

.... Maar zij dus wel hé. “Dat is goed” zei ze”, dat kan dan nu woensdag van 15.00 tot 16h30, want wij eten graag om 17.30h, is’t niet Fons ?” Hier, mijn telefoonnummer (*maakt gebaar*), dan belt ge maar en ge geeft uw adres, oké?

KAREL: Goal! Goal! Ziet ge wel! Lamme tamme dat ge zijt! Kom eens wat meer uit uw pijp! Ge kunt het! Nu ziet ge ’t wel!

MARIA: En toen draaide ze zich om en stesselde ze naar de kassa, met hare Fons, ineengedoken op het handvat van zijn kar, in haar zog. Hij zag nog eens om naar mij, met een blik... ik kreeg er zo’n compassie mee ... Morgen komen ze, om ‘vijftien’ uur dus.

SUZY: Allee ma, dat meent ge niet! Hebt gij die mensen hier thuis uitgenodigd!? En onze pa zit hier altijd! Oh nee, hé zeg! Daar komen vodden van! Gij zijt niet goed zeker!

MARIA: Ja, ‘k weet eigenlijk niet of dat ik er goed aan gedaan heb, maar ja, nu is ’t te laat ... Dat kwam nu zo ineens bij mij op. Maar ik ga toch blij zijn dat ik hem terug zie... al was ’t de laatste keer ...

SUZY: Oh! Kunt gij komedie spelen, zeg! Dat wist ik niet van u zenne! Maar dàr wil ik niet bij zijn! Morgen ziet ge mij niet!

MARIA: Sshhht! ... Seffens hoort ‘em ons nog!

SUZY: Jongens jongens.... dees is er echt over! (*naar publiek*) Dat is dus mijn moeder, hè!

(Licht fade-out - stem van voetbalcommentator komt even luider, dan fade-out.)

Scène 2

(Maria is bezig met kopjes en dessertbordjes op tafel te zetten. Er staat ook een bord met vier pateekes, twee met crème fraîche en twee met crème au beurre)

MARIA: (*Op z’n zondags uitgedost, roept*) Karel, alstublieft zeg, waar blijft gij nu. Seffens staan die hier, zenne! (*dan tot publiek*) Dat doet die dus expres, hè. Hij was er al niet graag bij dat ik mensen die ‘m niet kent uitnodig. Met vreemden heb ik geen zaken zei ‘m..... Ja, hij heet Karel, maar ’t is ne charel ook zenne!

(Karel op, in werkkledij, hij komt uit de tuin. Zet zich in de zetel en slaat de krant open)

(herpakt zich) Maar allee jong, doe nu toch eens fatsoenlijke kleren aan, wat gaan de mensen niet denken als ze u zo zien!

KAREL: (*vanachter zijn gazet*) Ten eerste, ik heb die mensen niet gevraagd en ten tweede, als ze mij zo niet kunnen zien dan draaien ze maar direct om. Gij gaat precies naar ’t bal van de burgemeester, gij. Ik zou nog naar de coiffeur gaan ook, als ik van u was. (*lacht schampend*)

MARIA: (*kijkt eerst veelbetekenend het publiek in, stapt dan resoluut op hem af, neemt de gazet uit zijn handen*) Charel Verbist, nu dans ik dag in dag uit naar uw pijpen, maar deze keer gaat gij nu eens naar de mijne dansen zie! Ge gaat

ander goed aandoen, vooruit!

KAREL: *(staat met tegenzin toch op)* Verdomme zeg, met hoeveel volk uit een vorig leven gaat gij nog afkomen? Avondschool boekhouden.... Wat gaan we nog allemaal krijgen! De balans tussen activa en passiva hebt ge toch nooit gevonden, mijn gedacht! *(gaat af slaapkamer)*

MARIA: *(roept hem na)* En gij, gij weet al jaren alleen nog maar wat passiva betekent, gij. Zo geraakt ge nog failliet zenne! *(tot publiek)* Zie, die kan mij zo razend maken hè, en altijd op momenten dat 't niet kan! *(verandert van toon)* Hij moest eens weten hoe dat 't ineen zit.... Maar kom Maria, niet over nadenken en vooruit met de geit....

(de bel gaat - Maria loopt naar de gang om open te doen)

Kom binnen, kom binnen Angèle en Fons, welkom!

(Angèle en Fons verschijnen op het toneel. Fons met brede glimlach en Angèle tamelijk zuur kijkend. Maria roept richting slaapkamer)

Karel, de mensen zijn er. Komt gij?

ANGELE: Amai, da's ook niet gemakkelijk om hier een parkeerplaats te vinden, hè. Wij staan begot bijna terug thuis.

MARIA: Ja, in de middag is het dikwijls druk, maar 's avonds valt dat goed mee, zenne. Maar ga zitten, ga zitten.

ANGELE: *(terwijl ze aan tafel plaats neemt)* 's Avonds komen wij niet meer buiten. Veel te gevaarlijk, met wat dat er allemaal rondloopt dan.

FONS: *(ook aan tafel zittend - Fons stottert)* 't Is hier wel gezellig Maria, heel gezellig, niet waar Angèle?

ANGELE: *(rondkijkend)* Naargelang dat 't klein is, valt dat wel mee. Ieder zijne meug, zullen we maar zeggen.

KAREL: *(Ondertussen is Karel binnengekomen en zet zich gewoon aan tafel, knikt zonder hand te geven)* Meneer.... Madame.

MARIA: *(tot publiek)* Nu zoudt ge die zijne nek toch omwringen hè! Zo onbeschoft, da's gewoon omdat 'm die mensen niet kent en dat ik die achter zijne rug heb uitgenodigd. Allee, nu moet ge die kop van die Angèle zien.... Ja, en de Fons zal er 't zijne ook van denken, vrees ik. *(dan tot Karel)* Dat zijn nu Fons en Angèle, schat. *(bij het woord 'schat', kijkt ze even veelbetekenend naar publiek)* Ja, en dat is dan mijne Karel zie.

(vervelende stilte, enkel Maria en Fons met brede glimlach)

Allee, ik zal eens rap een taske koffie inschenken.

ANGELE: Voor mij niet. Ik drink gene koffie. Ik krijg het daarvan aan mijn maag. Hebt ge gene thee?

MARIA: Oh ja natuurlijk, dan ga ik rap een moorke opzetten zie. *(in het afgaan naar keuken... veelbetekenende blik naar publiek)*

FONS: *(doet zijn best om het ijs te breken)* Euh Karel, zijt gij ook een voetbalfan? Ik wel zenne.

KAREL: Den Antwerp

ANGELE: Den Antwerp? Die dikke nekken? Nee nee, wij zijn voor de Beerschot, dat is tenminste een ploeg.

FONS: Angèleke alstublieft, wat zegt gij nu? Bij voetbal is 't ook ieder zijne meug, zeker hè. Moesten we allemaal voor dezelfde ploeg zijn, dan zou 't niet meer plezant zijn, hè? Da's waar hè, Karel. Zowel Antwerp als Beerschotsupporters moeten door dezelfde deur kunnen gaan, dat vind ik.

KAREL: (*schampend*) Als 't een heel brede poort is, ja.

ANGELE: Met die hooligans door dezelfde deur, zijt ge zot!

KAREL: Madame is precies goed op de hoogte van wat er allemaal rond voetbal gebeurt, maar van 't spel zelf, precies niet hè?

ANGELE: Ooh nee? Hoe kunt gij dat weten?

KAREL: Ten eerste, dan zoudt ge niet voor den Beerschot zijn, en ten tweede, legt mij maar eens uit wanneer dat 't buitenspel is.

ANGELE: Nu wist ik niet dat ik naar hier moest komen om examen te doen. Buitenspel, dat is dat is wanneer..... wanneer....

KAREL: Haha haa.... ge weet het niet hè?!

(*Angèle kookt*)

FONS: (*lacht onnozel mee*) Allee, nu gaan we hier toch niet de sfeer bederven door discussies over voetbal hè?

KAREL: (*weer schampend*) Oh nee, want de sfeer was nu goed!

(*ondertussen komt Maria op met theepot*)

MARIA: Hier zie Angèle, een lekker taske thee voor u. (*ze schenkt in, en ook schenkt ze koffie in voor de anderen. Dan houdt ze de schotel met pateekes voor de gasten*) En hier, pak maar een pateeke.

(*Angèle en Fons nemen allebei de pateekes met crème fraîche. Maria legt dan de andere met crème au beurre bij Karel en bij haar. Karel legt direct zijn pateeke terug op de schotel*)

Allee Karel, wat doet gij nu? Hebt ge geen goesting?

KAREL: Gij weet goed genoeg dat ik niks van crème au beurre moet hebben.

MARIA: Allee schatteke, is voor ne keer een pateeke met crème au beurre, kan toch geen kwaad zeker?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze